

A.A., apărare antiaeriană.

AACI, siglă pt. Administrația Aviației Civile Italiene.

AACR, siglă pentru Autoritatea Aeronautică Civilă din România.

ABA, siglă pentru sistem automat de bruiaj.

abac barometric, diagramă barometrică a presiunii atmosferice, la diferite înălțimi.

abac de altitudine, diagramă de înălțime utilizată de navigator în timpul zborului pentru calcule de navigație aeriană.

abac de calcul a vântului, diagramă de calcul a componentelor vânturilor.

abac de viteze, diagramă, tabel de viteze în zbor la diferite regimuri și altitudini.

abandonare a avionului, părăsirea avionului cu parașuta (catapultare) în caz de pericol.

abatere, deviere de la itinerarul de zbor inițial stabilit, datorită diferitelor cauze.

abatere critică, înfundarea avionului la unghi de incidență critic.

abatere pe o aripă, alunecarea avionului pe o aripă.

a băga trenul, a escamota trenul de aterizare.

„abecedarul” zborului, primele noțiuni teoretice și practice privitoare la zbor și însușite de către elevul-pilot.

abilitate de accelerare rapidă DREPT-ÎNAINTE, câștigarea vitezei de manevră pentru urmărirea țintei sau dezangajare din lupta aeriană.

abordaj, ciocnire între două sau mai multe aeronave, în aer ori pe sol.

„abracadabra”, evoluție aeriană neobișnuită, bizară prin ineditul ei; se realizează comandat de către pilot sau se ajunge în această fază „dezordonată”, ca urmare a unor erori de pilotaj.

Abraham Lincoln, portavion american, lansat la apă la 11.11.1989, aflat în serviciu.

absență a compresiei, lipsa compresiei în cilindrii motorului.

absurditate tehnică, logică care exclude plusul și nu concepe minusul în sistemele tehnice ale aeronavei.

abțibild, mic desen colorat, gumat pe o parte, care aplicat se desprinde de hârtia de bază.

A.C., inițialele Aeroclubului Central (1954-1972).

ac de busolă, magnet lamelar, de formă rombică alungită, ce servește la determinarea meridianului magnetic, fiind elementul de bază al busolei.

„**ac de păr**”, viraj foarte strâns.

ac de reglare, obturator conic, care reglează automat intrarea combustibilului în camera de nivel constant a carburatorului unui motor cu autoaprindere.

ac de siguranță, siguranță adaptată la sistemele tehnice vitale ale aeronavei.

Academia de Aviație, instituție militară de învățământ superior, de lungă durată, care asigură formarea de ofițeri licențiați, pentru specializarea în arma aviație.

Academia Română de Aviație, institut de învățământ superior aviatic, cu o durată de 3 ani, pentru formarea piloților civili; a luat ființă la 29.01.1999, în București.

acalmie, perioadă de calm, după o rafală de vânt, cu scurte deplasări locale ale aerului.

ACC, siglă pentru Air Control Center (Centrul Regional de dirijare a zborului Otopeni).

accelerare, creșterea vitezei aeronavei într-o unitate de timp.

accelerator, pârghie cu care se mărește sau reduce turația motorului. I se spune și manetă de gaza.

accelerator aereojet, accelerator de decolare cu motor rachetă.

accelerație, 1. creșterea turației unui motor, precum și a vitezei aeronavei în mișcare, raportată în timp; 2. creșterea vitezei unui corp în mișcare, raportat la o unitate de timp.

accelerație gravitațională, accelerația pe care o are un corp în cădere liberă (ex. un parașutist, până la deschiderea automată sau comandată a parașutei).

accelerație la decolare, trecerea motorului din regim redus, în regim de turație maximă de decolare.

accelerație liniară, variația vitezei în unitate de timp, când aeronava se deplasează de-a lungul unei traiectorii rectilinii, viteză ce poate crește sau scade.

accelerație radială, variația direcției de deplasare, în situația când viteza rămâne constantă (se întâlnește la resurse, viraje, ieșire din picaj etc.).

accelerație unghiulară, accelerație care implică modificarea simultană a vitezei și direcției (în vrie, unele figuri acrobatice, cădere liberă etc.).

accelerometru, aparat cu care se măsoară numărul turațiilor motorului de avion.

aces, permisiunea de a pătrunde (intra) acolo unde există unele restricții; se face cu aviz special.

aces avion, permisiunea de a zbura pe un anumit tip de avion, după obținerea unei calificări (brevetări); aprobarea pentru executarea unui astfel de zbor.

aces elicopter, aprobarea obținută de un pilot, pentru a efectua zboruri cu un elicopter; aprobarea în vederea decolării elicopterului, pe un aerodrom cu activitate mixtă (zbor avioane, plane, elicoptere).

aces la PDA, aprobarea de a intra pe pista de decolare-aterizare a unui aerodrom.

acces de rulare, aprobarea dată de conducătorul de zbor din „zebră”, pentru a pleca de la linie spre start, pe banda de rulare.

acces la pantă, permisiunea unui planor de a veni să zboare la panta unui deal (acolo unde situația o cere) după decolarea de la automosor de pe aerodromul învecinat pantei.

accident, întâmplare neprevăzută, produsă pe neașteptate, care întrerupe o stare de fapt normală.

accident de avion, (planor, elicopter) întâmplare neprevăzută, eveniment nedorit, petrecut pe un aerodrom sau în alt loc și privește aparatul de zbor în sine, soldat cu distrugerii materiale, fără victime omenești, ca urmare a unor cauze funcționale.

accident datorat givrajului, atunci când accidentul de aviație, se datorește depunerii de gheață pe aeronavă, blocându-i comenzile, ca urmare a nefuncționării instalației de degivrare de la bord.

accident datorat prinderii parașutei de ampenaj, agățarea calotei sau a suspantelor parașutei în ampenajul orizontal sau vertical al avionului, după salt.

accident în remorcaj de avion, accident petrecut în timpul remorcajului planorului de către un avion, din cauza unor greșeli de pilotaj.

accident în remorcaj la „mosor”, accident produs în timpul remorcării planorului la automosor, până la declanșare.

accident în timpul aterizării, distrugerea parțială sau totală a avionului, în faza aterizării.

accident în timpul decolării, când accidentul se produce imediat după desprindere, în palier sau pe panta de urcare.

accident în timpul saltului, accidentarea parașutistului după părăsirea aeronavei.

accident prin coliziune, situație în care două sau mai multe aeronave se ciocnesc, în timpul zborului sau la sol.

accident produs la sol, accident care a avut loc la linia de avioane, pe pista de decolare-aterizare, pe bretea, pista de rulare sau în orice alt loc pe pământ.

accident soldat cu capotare, atunci când, la aterizare, avionul intră cu botul în pământ și se dă peste cap, din cauza unei greșeli de pilotaj.

accident soldat cu catapultare, producerea accidentului a dus la părăsirea avionului prin catapultarea pilotului și distrugerea aparatului de zbor.

accident „Tuț”, după aterizare, avionul, pe un teren moale se înfundă cu roțile, lovește cu botul solul și rămâne cu „coada” în sus.

acetună, lichid incolor, foarte volatil, iz acceptabil, rezultat din distilarea unui acetat, folosit și în aviație ca dizolvant.

aclimatizare, 1. primul zbor în dublă-comandă executat de un elev-pilot cu instructorul său, în cadrul căruia acesta se obișnuiește cu avionul în aer; 2. temă de zbor.

A.C.N., siglă pentru Aeroclubul Central Național.

acomodare, 1. a se obișnui cu condițiile noi de viață, pe un aerodrom; 2. a se împăca cu situațiile nemaîntâlnite în zbor.

acomodabil în zbor, care se poate adapta cu ușurință, deprindere ușoară în timpul zborului de instrucție.

acoperire, protecția în timpul unei lupte aeriene a avionului cap de formație, de către coechipier.

acoperire radar, protecție absorbantă radar.

acord radio, sonoritate rezultată din reuniunea a cel puțin trei sunete, formând o armonie.

A.C.R., siglă pentru Aeroclubul Central Român (1972-1990).

acrobație aeriană, evoluție dificilă, executată în afara zborului normal.

acrobație aeriană dirijată, figuri acrobatiche comandate de la sol, prin radio.

acrobație aeriană impusă, gamă de acrobație obligatorie în zborul acrobatic.

acrobație aeriană în grup, zborul acrobatic al mai multor avioane în formație în același timp.

acrobație aeriană liberă, figuri la libera alegere a pilotului, în timpul unui zbor acrobatic.

acroșaj, lovirea (ciocnirea) aeronavelor pe sol sau în aer.

acroșare, prinderea la o aeronavă a rezervoarelor suplimentare de combustibil, a blocurilor de rachete sau a bombelor în camera de lansare; la comanda pilotului, acestea pot fi largate.

activitate aviatică, îndeplinirea unor acte fizice, intelectuale, morale, materiale etc., în vederea realizării unui zbor cu o aeronavă.

activitate de aerodrom, ansamblul de acțiuni care concură la buna desfășurare a zborului, în care sunt angrenate forțe umane și materiale.

activitate de instruire în aer, zbor de antrenament executat în simplă sau dublă-comandă, conform regulamentului de zbor.

activitate de instruire la sol, pregătirea teoretică a piloților pentru a doua zi, precum și educația fizică a parașutiștilor în vederea lansării.

activitate de zbor, totalitatea actelor preparatorii și desfășurarea zborului în sine pe un câmp de aviație civil sau militar.

aționare a comenzilor, a „lucra” cu manșa, palonierul și maneta de gaze.

aționarea bruscă a comenzilor, a da comenzi violente, dure, din manșă și palonier.

aționarea bruscă a motorului, mânuirea bruscă a manetei de gaze, situație ce poate duce la oprirea acestuia.

acțiune de luptă, intervenția unei formații aeriene de mică sau mare amploare, la un atac desfășurat de trupe de diferite arme sau independent de acestea, în scopul nimicirii forței vii și a tehnicii de luptă inamice.